אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס' 1085

עורך: הרב עוזיאל אדרי
פרשת השבוע: ואתחנן
"שבת נחמו"
מנהל מערכת: הרב אברהם טריקי

דבר העורך

תפילת משה על הגאולה

'ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר' (ג, כג). אומר **ה'אמרי שאול' ממודז'יץ** זיע"א תפילת משה רבנו הייתה על "בעת ההיא" על "עת הגאולה", שעליה נאמר 'בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם' (צפניה ג, כ). שאלו את **רבי יעקב דוד מאמשינוב** זיע"א בימים שעברו היו מתפללים בכוונה גדולה ובאריכות, ואילו בימינו בני האדם טרודים כל כך עד שהם מתפללים במהירות ואינם מצליחים לכוון כראוי. מה ערכן של תפילות כאלה. השיב להם, משה רבנו אמר לבני ישראל שהתחנן 'אל ה' בעת ההיא לאמור'. יש לפרש זאת כך, משה התחנן אל ה' שגם 'בעת ההיא', בעת "עקבתא דמשיחא", כאשר בני האדם יהיו טרודים בפרנסתם ולא יוכלו להתפלל כראוי, שהקב"ה יחשיב את ה'לאמור', את אמירת המילים לתפילה גדולה, ויקבל תפילותינו ברחמים וברצון.

בברכת שבת שלום ומבורך
הרב עוזיאל אדרי
רב המרכז הרפואי "סורוקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מדוייק לבאר-שבע	יום א' יד מנחם אב (18.8.24)	יום ב' טו באב (19.8.24)	יום ג' טז מנחם אב (20.8.24)	יום ד' יז מנחם אב (21.8.24)	יום ה' יח מנחם אב (22.8.24)	יום ו' יט מנחם אב (23.8.24)	שבת קודש כ' מנחם אב (24.8.24)
עלות השחר	4:46	4:46	4:47	4:48	4:49	4:50	4:50
זמן טלית ותפילין	4:53	4:53	4:54	4:55	4:56	4:57	4:58
זריחה - הנץ החמה	6:13	6:14	6:14	6:15	6:16	6:16	6:17
סו"ז ק"ש לדעת מג"א	8:45	8:45	8:45	8:46	8:46	8:46	8:46
סו"ז ק"ש להתניא והגר"א	9:25	9:25	9:25	9:25	9:25	9:26	9:26
סו"ז תרטות ק"ש	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31
חצות יום ולילה	12:45	12:45	12:44	12:44	12:44	12:43	12:43
מנחה גדולה	13:18	13:18	13:17	13:17	13:17	13:16	13:16
פלג המנחה	18:15	18:14	18:13	18:12	18:11	18:10	18:09
שקיעה	19:22	19:21	19:20	19:19	19:18	19:17	19:16
צאת הכוכבים	19:38	19:37	19:36	19:35	19:34	19:32	19:31

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	ואתחנן
הפטרה:	נחמו נחמו
כניסת השבת:	19:05
יציאת השבת:	19:54
רבנו תם:	20:44

מתורתו של רב העיר
מו"ר הגאון רבי יהודה דרעי זצוק"ל

זכות הרבים

וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם
(דברים ד, ד)

כולכם היום... שזכות הרבים מסייעתם
(בעל הטורים)

אכן הבטחה גדולה של 'סיעתא דשמיא' יש בדברי בעל הטורים הללו לכל מזכה הרבים, אך אין מבואר בדבריו היכן נזכר בפסוק זה ענין זכות הרבים. וכמו כן אין מבואר בדבריו, במה זכות זו מסייעתם. ברם הסתום בדבריו, מפורש הוא בחכמי המוסר אשר רמזו מפסוק זה: 'ואתם הדבקים בה' אלוהיכם חיים כולכם היום', היינו שאם תהיו מאוחדים 'כולכם' - אזי מובטח לכם שתזכו 'היום' לחיים טובים. וכעין זה רמז הגר"י לוינשטיין זצ"ל בספרו 'אור יחזקאל' עה"פ (דברים כט, ט) 'אתם נצבים היום כולכם', וידועים דברי הזוה"ק דפסוק זה קאי על ראש השנה שנקרא 'היום', וז"ש אתם נצבים ויכולים לעמוד ולזכות היום בדין - ענן כי אתם מאוחדים 'כולכם' יחדיו, ע"ש.

וזה מפורש יותר בדברי הגרי"ס זצ"ל (אור ישראל אגרת ג) אשר העיר במה נזכה לחיים ביום הדין אם לא 'שנמסור עצמינו לציבור אם מעט ואם הרבה', ע"ש. וראיתי למי שכתב בשם החז"א זצ"ל לבאר בזה הפסוק (תהלים צב, טו-טז) 'עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו להגיד כי ישר ה' צורי ולא עולתה בו', רוצה לומר דהקב"ה מאריך ימיו של האדם בתוספת חיים דשנים ורעננים למען יוכל 'להגיד' לאחרים כי ישר ה'. וכן ראיתי למי שפירש בזה דברי המשנה (אבות ב, ז) 'מרבה תורה מרבה חיים', ויש להעיר הלא האדם מצווה ללמוד תורה בכל כוחו וא"כ מה שייך בזה לשון 'מרבה'. ופירש דהכוונה בזה למי שלומד תורה וגם מלמדה לאחרים, והיינו שע"י שהוא 'מרבה' תורה לאחרים - זוכה ל'חיים'. ואכן זהו שאנו מזכירים בימים נוראים בתפילה 'זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למענך אלוקים חיים', והיינו שזוכה האדם לתוספת חיים על שכוונתו להקדיש מחייו למען הפצת התורה וזיכוי הרבים, שכן אין לך 'למענך אלוקים חיים' גדול מזה.

וכן מוכח ומבואר בדברי הסבא מקעלם זצ"ל (מובא בספר לב אליהו ח"ג מאמר 'איש הכלל נידון ככללו') אשר העיר ע"ד הטור ושו"ע (או"ח סימן תקפא סעיף ד), שמכבסין ומסתפרין בערב ראש השנה, כדי להראות שאנו בטוחים שנזכה ביום הדין. וזה סתירה לכאורה למה שפסק השו"ע עצמו (שם סעיף ב), שנוהגין להתענות בערב ראש השנה וכו'. ותירץ, שבאופן 'כללי' (כלומר עם ישראל בכללותו), אנו בטוחים בחסדי השי"ת שנזכה ביום הדין, ועל כן מכבסין ומסתפרין וכו'. אך באופן 'פרטי', ודאי שראוי לכל אחד ואחד לדאוג מאימת יום הדין המרחפת עליו, ועל כן נוהגים להתענות וכו', עכת"ד (ועי"ש להגר"ל לאפיאן זצ"ל מ"ש לבאר בזה).

ולפי זה אמרתי ליישב תמיהה גדולה שנתקשתי בה מקדמת דנא. דהנה מצד אחד אנו מצווים בר"ה לשמוח באכילה ושתיה וכו', והמקור לזה מדברי הירושלמי (ר"ה א, ג), דאיתא התם: 'כי מי גוי גדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקים וכו'. איזו אומה כאומה הזאת, בנוהג שבעולם אדם שיש לו דין, לבוש שחורים ומתעטף שחורים ומגדל זקנו שאינו יודע היאך יצא דינו. אבל ישראל אינו כן, אלא לובשים לבנים ומתעטפים לבנים ומגלחים זקנן ואוכלים ושותים ושמחים בראש השנה, שיודעים שהקב"ה עושה להם נסים'. ומאידך, ניצבים לנגד עינינו דברי הבבלי (ר"ה לב, ב), שאין אומרים הלל בראש השנה ויום הכיפורים. ושואלת הגמ' מדוע, ומתרצת: 'אמר רבי אבהו, אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבונו של עולם מפני מה אין אומרין לפניך שירה בראש השנה וביום הכיפורים. אמר להם אפשר מלך יושב על כסא דין וספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפניו, וישראל אומרים שירה'. ברם עפ"י יסוד דברי הסבא מקלם הנ', אין כאן סתירה כלל. שכן נכון לומר שהירושלמי מדבר על שמחת 'הכלל' - שאנו בטוחים בחסדי השי"ת שנצא זכאים, וזה שאמר 'כי מי גוי גדול' וגו'. אך הבבלי מדבר על הדין 'הפרטי' שיש לכל

המשך תורת רב העיר זצוק"ל במדור "אורות הכשרות"

אורות הפרשה

כמידת הדבקות מידת החיות

'ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום' (ד, ד). אומר **רבי חיים אלעזר ממונקאטש** זיע"א גודל עוצמת חיותו של האדם היא כמידת גודל דבקותו בקב"ה, כמו שנאמר 'ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום', כגודל מידת הדבקות, כך גודל מידת החיות.

תמיד עם ה'

'ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך' (ו, ה). אומר **האלשיך הקדוש** זיע"א ה' זו מידת הרחמים, אלוקים זו מידת הדין. בין שהקב"ה מתנהג איתך ברחמים ובין שהוא מתנהג איתך במידת הדין, תמיד 'ואהבת את ה' אלוקיך'.

הבטחה לאהבת ה'

'ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך' (ו, ה). אומר **המגיד ממזריטש** זיע"א 'ואהבת' זו הבטחה שסופך לבוא לידי אהבה. וכיצד אפשר להגיע לאהבה זו, על ידי הקדמת 'שמע ישראל ה' אלוקינו', שם הוי"ה הקדוש הרומז ללמעלה מהטבע, שהוא "אלוקינו", כוחנו וחיותנו. דבר זה מעורר ומביא לידי אהבת ה'.

צריך לרצות

'ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך' (ו, ה). אומר **ה'אור התורה'** אהבה מלשון 'אבה' שמשמעותו 'רצון'. ולפי זה 'ואהבת את ה' אלוקיך', אדם חייב לרצות שה' יהיה אלוקיך, היינו שעל האדם להיות בטל אליו יתברך בביטול מוחלט.

ללמוד מהיצר

'ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך' (ו, ה). אומר **ה'ברכת יוסף'** אמרו רז"ל **במסכת ברכות** (פ"ט, מ"א). בכל לבבך בשני יצריך. למד מדרכו של יצר הרע, שהוא הולך בהדרגה, היום אומר לו עשה כך ומחר עשה כך. אמץ מידה זו גם בעבודת ה' והתעלה צעד אחר צעד.

האהבה מושרשת

'ואהבת את ה' אלוקיך' (ו, ה). אומר **ה'שפת אמת'** והלוא אהבה היא דבר שברגש, ואיך אפשר לצוות לאהוב, אלא שבפנימיותו של האדם מושרש הרגש של אהבת ה', וצריך רק לעורר אותו ולהוציאו מן הכוח אל הפועל. זו מצוות 'ואהבת' שתעשה את כל הפעולות לעורר את אהבת ה' שבקרבך.

אהבה מעוררת אהבה

'ואהבת את ה' אלוקיך' (ו, ה). אומר **רבי עקיבא איגר** זיע"א איך ייתכן לצוות על אדם לאהוב, אלא שקודם קריאת שמע אנו אומרים תחילה "הבוחר בעמו ישראל באהבה". ואם הקב"ה אוהב אותנו, מובן מאליו שאף עלינו לאהוב אותו.

אהבת ישראל תחילה

'ואהבת את ה' אלוקיך' (ו, ה). מבאר **ה'עיטורי תורה'** שלוש פעמים בכל התנ"ך נאמר הפועל הזה, "ואהבת לרעך כמוך", "ואהבת לו כמוך", "ואהבת את ה' אלוקיך". ואף שאין מוקדם ומאוחר בתורה, רמז יש בדבר. מדוע ציוותה התורה על אהבת הזולת קודם אהבת ה', לומר לך שאי אפשר להגיע לאהבת ה' אלא אם כן קדמה לה אהבת ישראל. על פי זה מוסבר מה שכתב **האריז"ל** בכוונותיו "קודם התפילה יקבל עליו מצוות עשה של 'ואהבת לרעך כמוך' ויכוון לאהוב את כל אחד כנפשו".

גם פשיש לבסיס

'ואהבת את ה' אלוקיך' (ו, ה). מבאר **ה'חידושי הרי"ם'** כתב **רש"י** "ובכל נפשך" אפילו הוא נוטל את נפשך. אם כן, יש לפרש את 'בכל לבבך' גם בדרך זו: אפילו הוא נוטל את לבבך. היינו, כשאין ליבך שלם עימך, אלא הספקות אוכלים בו, והוא כאוב ודווי בלבטי פקפוקים, גם אז 'ואהבת'.

פרנסה של ציפור

'ואהבת את ה' אלוקיך' (ו, ה). מבאר **רבי מנחם מענדל מקוצק** זיע"א "ובכל מאודך". רק ליחיד נאמר 'ובכל מאודך', אבל בפרשת 'והיה אם שמוע', שמדברת לרבים, לא נאמר 'ובכל מאודכם'. כי אצל רבים עניין הפרנסה הוא סכנת נפשות, וממילא זה נכלל ב'ובכל נפשכם'.

החידוש הוא בעושר

'ואהבת את ה' אלוקיך' (ו, ה). מבאר **רבי פינחס הלוי הורביץ** זיע"א 'ובכל נפשך' נדרש "אפילו הוא נוטל את נפשך". אם כן, מדוע לא נדרש כך על 'ובכל מאודך', אפילו הוא נוטל את ממונך, אלא שכשנוטלים מאדם את ממונו אין רבותא בכך שהוא נשאר חרד לדבר ה', להפך, על פי רוב שומרים את מצוות ה' ביתר שאת בשעת מצוקה דווקא, בעת עוני ודלות. חידוש גדול הוא כשעובדים את ה' מתוך עושר ורווחה.

אורות הכשרות

אחד ואחד, וזה שאמר 'ספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפני' וכו'. ודע שזה מוכח ומבואר בדברי הירושלמי עצמו, במה שכתב: 'בנוהג שבעולם אדם יודע שיש לו דין לבוש שחורים... אבל ישראל אינו כך' וכו'. ולכאורה העיקר חסר מהספר, שכן אין מבואר מדוע שינו ישראל מנוהג שבעולם. אולם לדברינו אפשר לומר: האדם עצמו ראוי לו ללבוש שחורים וכו', מפני שאינו יודע מה יצא בדינו. אבל 'ישראל' באופן כללי אינו כן, מפני שיודעים שהקב"ה עושה להם ניסים.

וגם דורשי רשומות רמזו כן בתיבת 'ציבור' העולה בגימטרייה 'רחמים', וכיו"ב דרשו עה"פ (במדבר כג, כא) 'לא הביט און ביעקב' שגם הוא עולה בגימטרייה 'רחמים', והיינו שהנדון בתוך הציבור זוכה למידת הרחמים, כדפי'.

ובאמת הרואה יראה דמלבד השכל וההגיון המעידים על יסוד זה לקיימו, מקרא מלא הוא (תהלים נה, יט) 'פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי', כלומר שזכה לפדיון נפשו - בזכות 'הרבים' שהיו עמו. וכאן המקום אתי להזכיר דברי החתם סופר זצ"ל המפורסמים 'שאדם הנצרך לדורו בלימוד התורה אין מועד קבוע לימי חייו', ועיין בספר שבט סופר (פרשת שמיני) אשר רמז דברי זקינו הללו בפסוק (דברים כח, יא) 'והותירך ה' לטובה בפרי בטנך', והיינו שאע"פ שנגזרה על האדם שימות באותה שנה ח"ו, הרי זה קורעים גזר דינו ומוסיפים לו חיים בזכות 'פרי בטנו' שהם הבנים והתלמידים, כדברי הש"ס (סנהדרין יט, ב) 'כל המלמד בן חבירו תורה - מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו'.

ועל כל פנים מי ירהיב עוז בנפשו לסמוך על מעלה זו של 'נידון בתוך הכלל', אם הוא עצמו אין לו שום שייכות לענייני הכלל, והיינו שכל סדר עבודתו הוא לעצמו בלבד בבחינת 'צדיק בפרוותו'. אך לעומת זאת, המקדיש מזמנו לזיכוי הרבים, יש לו להיות סמוך ובטוח שהוא נידון בתוך הכלל, שהרי הכלל צריך לו, וזה פשוט.

ודע שאין כאן רק מעלה יתירה אשר שכרה בצדה כמו שנתבאר, אלא יש חיוב לכל אחד להקדיש מזמנו למען הכלל. וצא ולמד לדברי הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל (אגרות משה ח"פ אהע"ז סימן כו) אשר יצא לידון בדבר חדש והעלה, שכשם שחייב כל אדם במעשר כספים, כך חייב תלמיד חכם להפריש מעשר מזמנו ללמד אחרים. ועיין למרן 'מאור ישראל' זצ"ל (ענף עץ עבות עמ' רנב) שהסכים עמו בזה, ואף הוכיח כדבריו מסוגיא ערוכה בש"ס (עירובין נד, ב), עי"ש.

מעשה נורא סיפר רבי צדקיה הרופא בהקדמה לספרו (שבילי הלקט), וזה לשונו: "פעם אחת חליתי מאוד והגעתי עד שערי מות, ובהיותי מרותק על ערש דווי עד שהגעתי כמעט לגסיסה, באו אלי אנשי החברא קדישא לשמור על יציאת נשמתי, ואז המו מעי בקרבי, ולבי יחיל בקרבי בזוכרי כי אורחין רחיקא וזוודין קלילא (כתובות סז, ב), וכשהתקרבו אלי החברים של החברא קדישא ונוכחו כי נתקררו איברי והגעתי לבדקי מיתה, הורו לאנשי ביתי ללכת החוצה. ואז, פני נשתנו והודי נהפך עלי למשחית. אולם השם יתברך, ברוב רחמיו וחסדיו קיים בי מה שנאמר 'יסור יסרני יה ולמות לא נתנני', וראיתי אז במו עיני איש עומד לפני ומראהו כמראה מלאך האלוהים, ונר דולק בידו, וכהרף עין נכבה, ושוב חזר ונדלק במהירות. שאלתי אותו בקול תחנוני, יאמר לי אדוני מה הנר הזה, והשיבני, דע כי נר ה' נשמת אדם, רמזתי לך בנר שבידי שנכבה, כי ימי חייך שנקבצו לך חלפו הלכו להם ועברו ימי צבאיך, אולם כמו שהנר הזה חיש מהר חזר ונדלק, נרמז לך שבמהרה תהיה לך רפואה שלימה. וידוע תדע כי במשפט שלך היו מימינים ומשמאילים, ומעשיך נשקלו במאזנים, אבל אני מבשרך, כי הקב"ה בכבודו ובעצמו הכריע את כף המאזנים לטובתך, ופסק להוסיף על שנותיך שנים רבות, ואמר למלאך המשחית: הרף ידך! כי ידעתי שיש לאל ידו עדיין לזכות את הרבים ולהיות ממצדיקי הרבים, וחוקה חקקתי לך כי ביום השלישי תקום מחולי זה. וכל זה היה ג' ימים קודם חג השבועות, וכאשר פתר לי כן היה, שביום השבועות נעשיתי ממש בריה חדשה, וקמתי והלכתי לבית הכנסת וברכתי הגומל בפני קהל ועדה. ואחר כך אזרתי כגבר חלצי, וקמתי על משמרת הקודש לחבר הספר הזה, וקראתיו שיבולי הלקט לזכרון, למען לזכות בו את הרבים', עכ"ל.

מתוך סיפרו "אורות הפרשה"

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע
מחלקת הכשרות

הוסרה ההשגחה

"החלה"

שוק עירוני חנויות 47-48

ומהיום אין לנו שום פיקוח ואחריות
על המוצרים הנמכרים בעסק הנ"ל

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של
מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל

הלכות בישולי גויים

ש - האם יש הבדל בין איסור פת גויים לאיסור בישול גויים?

ת - ישנם לפחות שני הבדלים בין אפיה לבישול גו': **א.** באפיה יש הקלות בנחתום של גוי משא"כ בבישול אין הבדל הן בבישול לעצמו והן בבישול לאחרים. **ב.** בבישול גוי נאסר רק אם יש בי תנאים (כמו שיבואר בהמשך) משא"כ באפיה נאסר בכל מקרה.

ש - מה הם התנאים באיסור בישול גוי?

ת - חז"ל התנו שאיסור בישול גוי יהיה רק אם נתקיימו בי התנאים הבאים: **א.** רק באוכל שאינו נאכל כמות שהוא חי ויש צורך לבשלו כמו תפו"א, בשר וכדו', אבל דברים שנאכלים גם כשהם חיים כגון ענבניות וכדו' אם בישלם גוי מותרים. אולם יש לציין שתנאי זה תלוי במנהג אותו מקום שאם מנהג בני המקום הוא שאוכלים את אותו מזון רק מבושל ויש יחיד שאוכלו חי בטלה דעתו וכן להפך ותמיד הולכים לפי רוב המדינה שהוא נמצא. **ב.** לא אסרו חכמים אלא דברי מאכל חשובים הראויים לעלות על שולחן מלכים ולא מזון פשוט כגון סרדינים קטנים וכדו'.

ש - האם בבישול גוי מועיל שיהודי מבעיר את התנור?

ת - לספרדים לפי דעת מרן הבערת התנור מועילה רק בפת שאם היהודי מבעיר התנור והגוי אופה את הלחם מותר משא"כ בבישול לא מועיל וצריך שההנחה של הסיר על האש תהיה בדווקא בידי יהודי ורק אז יהיה מותר. אולם לאשכנזים לפי דעת הרמ"א גם בבישול מספיק שהיהודי מדליק או מחתה באש אפילו שהגוי מניח את הסיר על האש מותר כמו בפת וכן מספיק שהיהודי יזרוק קיסם קטן לתנור, וכן אפילו אם רק נשף בפיו בגחלים, אמנם כל זה בתנאי שהמאכל עוד לא התבשל כמאכל בן דורסאי.

ש - גוי שחמם אוכל קר שבישלו יהודי מה דינו?

ת - גוי שחימם אוכל קר כגון במסעדות, בבתי הארחה כשרים שעובדים שם גויים והאוכל נתבשל קודם ע"י ישראל ונתקרר, וקודם ההגשה הגוי מחמם את האוכל ומגישו אע"פ שהאוכל התקרר ואפילו הוקפא עד שאינו ראוי לאכילה והגוי מחממו ומכשירו לאכילה הרי מותר ללא כל חשש.

ש - מה דין כלים שבישל בהם גוי?

ת - כלים שבישל בהם גוי אפילו שהמאכלים היו כשרים שווה דינם ככלים שבישלו בהם מאכלות אסורות והכלי אסור, ולכן יש להיזהר במטבחים ציבוריים שעובדים שם גויים וכן במפעלי מזון שיש להקפיד להכשיר את כל הכלים, המכונות והצינורות.

ש - מה דין צליה טיגון, מלוח כבוש ומעושן של גוי?

ת - צליה וטיגון הם בכלל בישול אבל על מלוח כבוש ומעושן לא גזרו חכמים ולכן דגים מלוחים או מעושנים או ירקות חמוצים וכדו' אע"פ שנעשו ע"י גוי מותרים.

ש - בישול שלא ע"י אש ממש האם אסור?

ת - אמנם בישול שנעשה ע"י חום חשמל כמו כירה חשמלית או פלטה אסורים כבישול על האש אבל בישול במיקרוגל יש מקלים ומתירים.

ש - מה דין מזון שבושל בבית חרושת של גויים?

ת - מרן פאר הדור והדרו **הגר"ע יוסף זצוק"ל** כתב לאיסור שימורי ירקות דגים וכדו' חוץ מסרדינים קטנים כיון שאינם עולים על שולחן מלכים. אמנם יש המקילים בזה כיון שהבישול נעשה ע"י קיטור והגוי רק לוחץ על הכפתורים.

ש - האם יש איסור בבישול של יהודי מחלל שבת בפרהסיא?

ת - לא, בתנאי שהמאכל כמובן כשר, וכן שלא בשלו בשבת ח"ו.

ש - מה הדין כיום במסעדות של יהודים שעובדים שם גויים ?

ת - יש תמיד לברר מי הדליק את האש ומי הניח את האוכל על האש.

לקיים בנו חכמי ישראל
הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה
לרפואת הרה"ג **יוסף דהאן** שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולי עמו ישראל

דבר רבני הקהילות

הרה"ג **לוי חיימוב** שליט"א
רב ק"ק "העדה הבוכרית" באר שבע

כמה פעמים התפללת??

כמה פעמים התפללת **על שלום בית?** כמה פעמים התפללת **על חינוך ילדים?** כמה פעמים התפללת **על בריאות?** כמה פעמים התפללת **על פרנסה ?** כמה פעמים התפללת **שתקבע עיתים לתורה או ללמוד בהתמדה ?** כמה פעמים התפללת **שה' ישמור את חיילנו?** כמה פעמים התפללת **שה' יחזיר את השבויים לבתיהם חיים ובריאים ושלמים?** כמה פעמים התפללת **שה' יכרית את אומות העולם? שונאי ישראל החמאס, ג'יהד, חיזבאללה, חותים, אירן!** אם התפללת חמישים שישים וכו' עדיין לא יצאת ידי חובה! ואפילו מאתיים שלוש מאות פעמים! עדין לא יצאת לידי חובה !!! **מי גדול לנו ממשה רבינו שהתפלל 515 תפילות** על דבר אחד לזכות להיכנס לארץ ישראל ענק שבענקים פה קדוש זך טהור וצלול נביא ישראל היה זקוק לכל כך הרבה תפילות, מה נאמר אנחנו יתמי דיתמי, צריך אלפי תפילות על דבר אחד בלי להתייאש ובלי להתעייף, ואח"כ עוד אלפי תפילות על דבר שני, וכך על דבר שלישי ורביעי וכו'. **כן כן**..... כך קבלנו מאבינו הגדולים והקדושים עד למעלה בקודש זכיתי להיכנס לוועדים של **בעל עלי שור הרה"ג המשגיח ר' שלמה ולבה זצ"ל** סיפר לנו כמה אמא שלו התפללה עליו ששלמה שלה היה ת"ח ענק בתורה וביראת שמים במידות, בקדושה, ובטהרה, כל יום ויום היה שומע את אמא שלו לפחות 10פעמים שמתחננת ומבקשת זה כשהוא בבית מה שהוא שמע וכשהוא היה בבית, וכשלא היה בבית כמה היא המשיכה להתפלל זאת אני יודע אמר. **כתלמיד בישיבת פורת יוסף בעיר העתיקה למדנו אצל מרן ראש הישיבה חכם שלום כהן זצ"ל** היינו קשורים אליו בעבותות של אהבה והוא החזיר לנו בחזרה אהבה כפולה כאב לבן גם כשעזבתי את הישיבה להקים בית בישראל בס"ד ביתי קשור אליו כ- 40 שנה עד יום פטירתו. הוא היה מדבר איתנו הרבה על כח של התפילה להיפתח ולהתפלל (חוץ משלוש תפילות), באחד הפעמים שנכנסתי לביתו להתייעץ בעניין מסוים קמתי לצאתו פתאום הרב תופס אותי ואומר לי בזאת המילים על ילדים מתפללים יום יום (בכ"ד אב יום פטירתו) ואני הקטן מוסיף לפחות 10 פעמים ביום על כל ילד וילד כן כן!!! **ואני שואל** מישהו מתפלל על ילדיו שיהיו כמו רעא"ג? כמו ח"ח? כמו בן איש חי??? למה ? **הספורנו שואל** למה לבן רך כל-כך אחרי יעקב כדי לברך את בנותיו תפילה של לבן הרשע? **עונה הספורנו** כי אין כמו תפילה כמו של אבא! כמו של אמא! זה תפילה של עוצמות אדירות!!! **(בי"ט אב יום פטירת של אימי נינה בת ישועה ז"ל** כמה תפילות הייתה שופכת על בניה שילמדו תורה ורק תורה ב- י"ט אב שנת תשל"ב הגענו לארץ וב- י"ט מנ"א ניפטרה ז"ל ותשחק ליום אחרון) **התביעה על האדם היא** על זה שלא התפלל! למה לא התפללת? כדי להיות ת"ח? למה לא התפללת על שלום בית? למה לא התפללת שבניך היו ת"ח? צדיקים? ובעלי מידות טובות? וכן למה לא נתפלל על עם ישראל שלא היו חולים לא תאונות לא פיגועים ולא גזרות על בחורי ישיבות לגיוס לצבא? למה לא התפלל שה' יסתום את הפיות של אלו עוכרי הדת התורה והמצוות שלא ישמע בשום מקום בעולם? בשום תקשורת? למה לא להתפלל על חמאס , חיזבאללה ,חותים, אירן שילכו לעזאזל המדברה בקרוב הליכה ללא חזרה? ויתכן שלאחר 120 שנה יתבעו אותנו על איזה ענין מסויים שאנחנו היינו מעורבים בתאונה ח"ו או בדברים אחרים, ואנחנו נישאל איך יכול להיות לא הייתי שם בכלל!!! התשובה תהיה כן לא הייתה שם אבל אם הייתה מתפלל האסון לא היה קורה!! נראות!! **ואנחנו אל ה' בעת ההיא תפילות, תפילות, תפילות.**

בברכת שבת שלום ומבורך
המוהל הרב לוי חיימוב

המאמר נכתב לע"נ מ"א ועט"ר
נינה בת ישועה ז"ל
נלב"ע י"ט' אב ת.נ.צ.ב.ה.

כוחה של ברכה

מר רוברט חזן הוא כיום בעל מסעדה מצליחה בעיר ליון שבצרפת. לפני כשלושים וחמש שנה היה בעל עסק סיטונאי גדול לטקסטיל. עסקיו התנהלו למישרין והוא ראה הצלחה במעשיו. יום אחד נחתה עליו מהלומה: מכתב מרשות המס בישר לו כי על־פי חישובי הרשות עליו לשלם מס בשיעור שמונה־מאות מיליון פרנק.

האיש חש כי חרב עליו עולמו, זה היה סכום אסטרונומי, ומשמעות הדבר הייתה אחת – פשיטת רגל. הוא ידע כי מאבק בשלטונות המס לא ישתלם לו, אך מניין יוכל לשלם סכום עצום שכזה?

כשנתיים קודם לכן בא לעיר ליון הרב שמואל גורביץ', שליח הרבי מליובאוויטש. בעיר התגוררו כחמישים אלף יהודים, אולם מבחינה רוחנית היה המצב שומם למדיי.

הרב גורביץ' החל לעורר את הזיקה היהודית בקרב יהודי העיר, ואט־אט עלתה מקרב הציבור דרישה לפתיחת גן־ילדים דתי. הדרישה הזאת שימחה מאוד את הרב גורביץ', אך לא היה לו מקור למימון הגן. הוא ניסה לגייס תרומות, אך השיג סכום קטן, שלא אִפשר לו לקבל עליו את המעמסה הכרוכה בהפעלת גן ילדים.

ערב אחד, כאשר הרב גורביץ' סיים למסור אחד משיעוריו הרבים, המתין לו אדם שביקש לשוחח עמו. האיש סיפר כי איש העסקים מר חזן הוא חברו הטוב, וכעת נחתה עליו המהלומה הקשה משלטונות המס. הוא אינו רואה אפשרות לצאת מהסבך בדרך הטבע, ועל כן הוא מבקש לפנות אל הרבי בדחיפות ולבקש ברכה בעבורו.

בליבו של הרב גורביץ' התחוללה התלבטות: מצד אחד, האם ראוי לבקש מהרבי ברכה בעבור אדם שהסתבך עם שלטונות המס? ומצד שני, יש כאן יהודי השרוי בצרה, ומצוות אהבת ישראל מחייבת לעזור לו ככל האפשר.

לפתע נצנץ במוחו רעיון. הוא פנה אל האיש ואמר לו: "שאל את חברך אם הוא מוכן להתחייב, שכאשר יעזור ה' והוא ייחלץ ממצבו, יקבל עליו להחזיק את הגן. אם הוא מוכן לעשות זאת אכתוב לרבי ואבקש ברכה בעבורו".

תשובתו של מר חזן הייתה חיובית, והרב גורביץ' ביקש ממנו שהעניין יישמר בסוד ביניהם. הוא פשוט חשש שמא בעקבות זאת יתחילו לבוא אליו כל מי שהסתבכו עם שלטונות המס...

את בקשתו של איש העסקים העביר הרב גורביץ' למזכירות הרבי. בליבו חשש איך יגיב הרבי על סוג כזה של 'עסקה', אך התשובה לא איחרה לבוא: "בדיקת התפילין והמזוזות. אזכיר על הציון".

עם קבלת המענה מהרבי לא היסס האיש לרגע והחליט כי במקום לבדוק את המזוזות הישנות יקנה מיד מזוזות חדשות. הוא ביקש מהרב גורביץ' להביא לו תפילין ומזוזות מהודרות, קבע את המזוזות בפתחי ביתו והתחיל להניח תפילין מדי יום.

חלפו כמה שבועות ונפוצה שמועה כי שלטונות המס החליטו להפחית במחצית את השומה שהוטלה על מר חזן, והקטינו את חובו בארבע־מאות מיליון פרנק. ההפחתה באה בעקבות חישובים חדשים שעשו, לדעת הכול זו הייתה החלטה נדירה מאוד בהתנהלות שלטונות המס בצרפת. עם זה, רשויות המס תבעו ממנו לשלם לאלתר את הסכום שנותר – ארבע־מאות מעליון פרנק.

כאשר שמע זאת הרב גורביץ' החליט לגשת אל האיש. מכיוון שהברכה החלה להתקיים, אמר לו, עליו לקיים את חלקו בהסכם ולהתחיל לשלם את דמי החזקת הגן. אולם לאכזבתו טען האיש כי לא נתן את התחייבותו בתמורה להפחתת החוב אלא כנגד ביטול החוב לגמרי.

הרב גורביץ' חש כי במקום להודות על החסד שנעשה לו, האיש מתנהג כסוחר קשות. הוא יצא מביתו בהצהירו כי בפעם הבאה לא יבוא עוד לבקשו, אלא מר חזן יחפש אותו.

לא עבר זמן רב ויום שישי אחד, לאחר שהרב גורביץ' חזר אל ביתו אחרי ששהה מחוץ לבית כמה שעות, מסרה לו אשתו כי מר חזן חיפש אותו כמה וכמה פעמים. השבת כבר עמדה להיכנס והרב גורביץ' גם לא ראה סיבה למהר ולהתקשר אל האיש.

מיד בצאת השבת צלצל הטלפון בביתו. מעברו השני הקו של היה מר חזן, והוא ביקש בהתרגשות מהרב גורביץ' לבוא אל ביתו בדחיפות.

הרב גורביץ' מצא את המשפחה כולה שרויה בהתרגשות בלתי־רגילה. ביד רועדת הוציא מר חזן מתוך מגֵרת שולחנו מכתב חדש שקיבל בערב שבת משלטונות המס. במכתב נכתב כי לאחר בדיקה התברר שחישובי המס שנעשו לו היו מוטעים, ובעקבות זאת החוב כולו בטל ומבוטל. יתרה מזו, הבדיקה העלתה כי בעצם מגיע לו החזר של סכום נכבד.

עתה הצהיר מר חזן כי יקיים עד תום את הבטחתו. בעקבות המעשה שינתה המשפחה כולה את אורח חייה, והחלה לשמור מצוות, ומר חזן סייע רבות להתפתחות ענייני היהדות בעיר.

במרוצת השנים האלה נוצרה בליון קהילה יהודית גדולה המנהלת חיי תורה ומצוות מלאים. גן הילדים, שלא היה מקור למימונו, צמח לבית־ספר שבו מקבלים חינוך יהודי שש־מאות ילדים. כוחה של ברכה.

הרבנות והמועצה הדתית
באר שבע

הודעה חשובה לציבור תושבי באר שבע

משרדי הרבנות והמועצה הדתית
ברח' התלמוד 8 בשכונה ד'

יהיו סגורים לקהל עקב חופשה מרוכזת

החל מיום שלישי
ט' אב תשפ"ד 13.8.24
ועד יום חמישי
יח' אב תשפ"ד 22.8.24 [כולל]

משרדינו יפתחו בעזה"י לתת את שרותי הדת
ביום ראשון כא' אב תשפ"ד 25.8.24

קבלת לויות מהשעה 8:30 עד 10:30
ולאחר מכן יש לפנות
לרב שחר בן חיון 0544348744
או לנריה זגורי 0549940061

למקרים דחופים בלבד במחלקת נישואין
ניתן לפנות לרב ישראל חדאד 0542002934

בברכת קיץ בריא ומהנה
והמשך עשייה ומתן שרותי הדת
עופר פרחי
יו"ר המועצה הדתית

"נר ה' נשמת אדם"
העלון מוקדש לזיכרו ולעילוי נשמתו
של כב' המרא דאתרא וראב"ד ב"ש
הגאון הגדול רבי **יהודה דרעי** זצוק"ל
בר אסתר
ת.נ.צ.ב.ה
"נפשו בטוב תלין וזרעו ירש ארץ"

שבת שלום!

לעילוי נשמת
הרב **יוסף שלמה טריקי** זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית **רחל טריקי** ע"ה
בת סימי ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.